

SĄD

Skarga wniesiona w dniu 13 marca 2014 r. – Søndagsavisen A/S przeciwko Komisji

(Sprawa T-167/14)

(2014/C 223/17)

Język postępowania: duński

Strony

Strona skarżąca: Søndagsavisen A/S (Søborg, Dania) (przedstawiciele: M. Honoré i C. Fornø)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 20 listopada 2013 r. stwierdzającej zgodność ze wspólnym rynkiem systemu pomocy państwa, który władze duńskie zamierzają wprowadzić w życie na rzecz produkcji i innowacji w dziedzinie prasy drukowanej (SA.36366);
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca, będąca konkurentką beneficjentów pomocy państwa podnosi, że Komisja powinna była uznać, iż istniały wątpliwości co do zgodności środka będącego przedmiotem zgłoszenia ze wspólnym rynkiem i powinna była przyjąć decyzję o wszczęciu formalnej procedury dochodzenia: zob. art. 108 ust. 2 TFUE i art. 4 ust. 4 rozporządzenia w sprawie zasad postępowania ⁽¹⁾. Komisja, nie czyniąc tego naruszyła prawa procesowe skarżącej wynikające z art. 108 ust. 2 TFUE.

Na poparcie argumentu, że istniały racjonalne wątpliwości co do zgodności środka ze wspólnym rynkiem, skarżąca podnosi trzy zarzuty:

- Komisja nie przeprowadziła pełnej analizy, czy system wsparcia był odpowiedni w celu zagwarantowania rozwoju treści wiadomości dostarczanych duńskiej ludności, i tym samym w celu wspierania procesu demokracji;
- Zaskarżona decyzja w każdym razie dotknięta jest brakiem wystarczającego uzasadnienia odnośnie do odpowiedniego charakteru środka; oraz
- Komisja nie przeprowadziła analizy antykonkurencyjnych skutków tego systemu wsparcia w stosunkach między bezpłatnymi i płatnymi gazetami.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 108 traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz.U. L 83, s. 1)

Skarga wniesiona w dniu 15 kwietnia 2014 r. – Deutsche Edelstahlwerke przeciwko Komisji

(Sprawa T-230/14)

(2014/C 223/18)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Deutsche Edelstahlwerke GmbH (Witten, Niemcy) (przedstawiciele: S. Altenschmidt i H. Janssen, Rechtsanwälte)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie pomocy państwa SA.33995 (2013/C) (2013/C) w przedmiocie wsparcia dla energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych oraz ograniczenia „dopłaty EEG” (dopłaty przeznaczonej na finansowanie źródeł energii odnawialnej w Niemczech) w przypadku odbiorców energochłonnych;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy: naruszenie art. 107 ust. 1 TFUE

- Strona skarżąca podnosi, że zaskarżona decyzja jest sprzeczna z art. 107 ust. 1 TFUE ze względu na to, iż przewidziana w Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien (niemieckiej ustawie o uprzywilejowaniu energii odnawialnych, zwanych dalej: „EEG”) dopłata EEG oraz ustanowiony w tym samym akcie system szczególnych wypłat wyrównawczych nie stanowi finansowania za pomocą zasobów państwowych czy też kontrolowanych przez państwo. Wszystkie okoliczności faktyczne mające znaczenie dla zakwalifikowania tych środków zostały ustalone w postępowaniu spornym, w którym uczestniczyły Komisja i Republika Federalna Niemiec. Nie pozostały zatem żadne wątpliwości, która Komisja powinna była wyjaśnić w ramach postępowania przewidzianego w art. 108 ust. 2 TFUE oraz art. 4 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 659/1999 ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 93 traktatu WE ⁽¹⁾.

2. Zarzut drugi: naruszenie art. 108 ust. 1 TFUE oraz zasady pewności prawa

- Skarżąca podnosi w tym względzie, że Komisja naruszyła art. 108 ust. 1 TFUE i zasadę pewności prawa przeprowadzając przy ocenie czasowej kwalifikacji EEG jako pomocy państwa przewidziane w art. 4 ust. 4 rozporządzenia nr 659/1999 postępowanie w przedmiocie nowej pomocy, zamiast tej przewidzianej w art. 17 i nast. tego rozporządzenia i dotyczącego pomocy istniejącej. Skarżąca w szczególności podnosi, że Komisja w swej decyzji z dnia 22 maja 2002 r. nie zakwalifikowała EEG 2000 jako pomocy państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE ze względu na brak przeniesienia zasobów państwowych. Wprowadzone do EEG 2000 zmiany, w efekcie których przyjęto EEG 2012, nie miały znaczenia z punktu widzenia kwestii poruszonych w tej decyzji z dnia 22 maja 2002 r. Komisja mogła zatem przedstawić zmianę swej opinii prawnej w ramach postępowania przewidzianego w art. 108 ust. 1 TFUE, nie angażując skarżące.

3. Zarzut trzeci: naruszenie art. 41 karty praw podstawowych i prawa do bycia wysłuchanym

- Skarżąca twierdzi następnie, że pozwana wydała zaskarżoną decyzję nie dając jej możliwości przedstawienia jej stanowiska.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 traktatu WE (Dz.U. L 83, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 17 kwietnia 2014 r. – ArcelorMittal Hamburg i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-235/14)

(2014/C 223/19)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: ArcelorMittal Hamburg GmbH (Hamburg, Niemcy), Bregal Bremer Galvanisierungs GmbH (Brema, Niemcy), ArcelorMittal Hochfeld GmbH (Duisburg, Niemcy) i ArcelorMittal Ruhrort GmbH (Duisburg) (przedstawiciele: H. Janssen i G. Engel, Rechtsanwälte)

Strona pozwana: Komisja Europejska